

Ngày tôi rời khỏi thành phố



✎ Lesley Koyi, Ursula Natula
✉ Brian Wambi
📧 Nana Trang
3
🗨️ Tiếng Việt

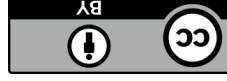


Global Storybooks

globalstorybooks.net

Ngày tôi rời khỏi thành phố

✎ Lesley Koyi, Ursula Natula
✉ Brian Wambi
📧 Nana Trang

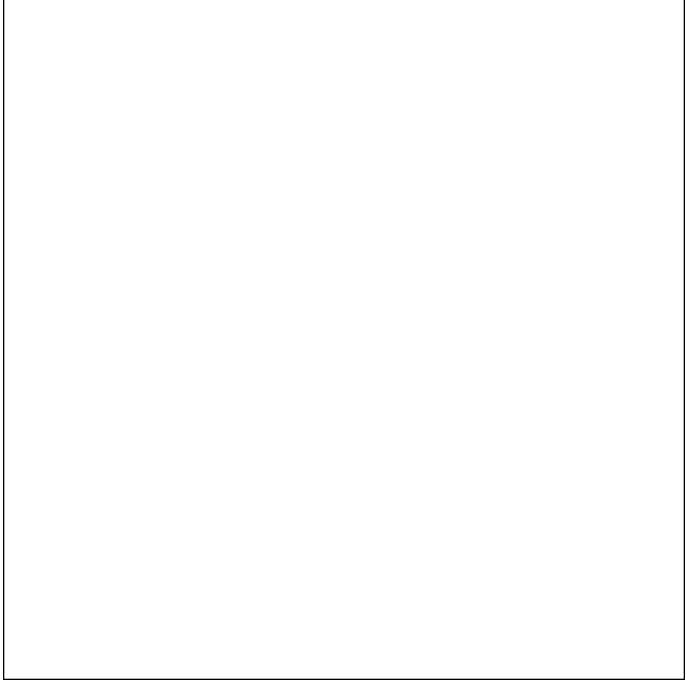


This work is licensed under a Creative Commons
[Attribution 4.0 International License](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0).
<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0>





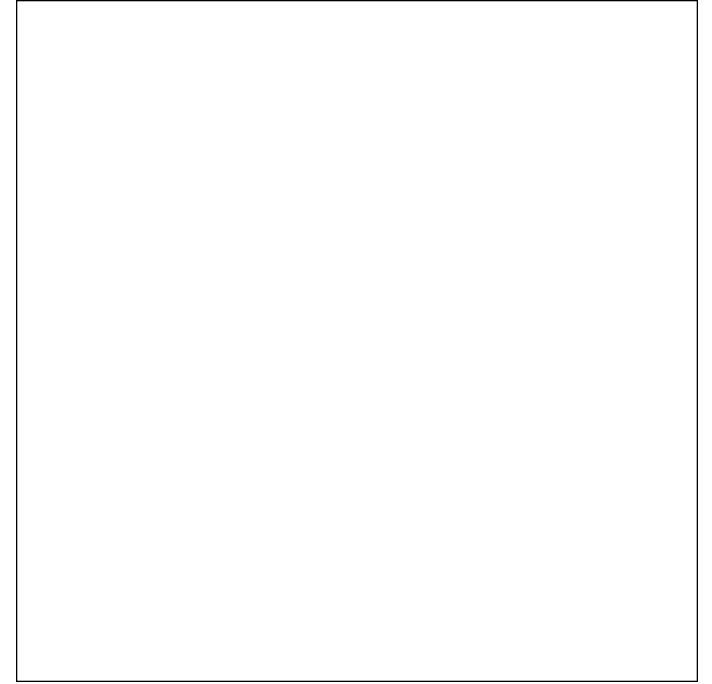
Một chiếc xe bus nhỏ đỗ tại làng tôi. Mọi người trong làng chen chúc và chen lấn nhau. Có rất nhiều thứ cần được cho lên xe. Người kiểm vé đang la tên những điểm tới của xe họ.



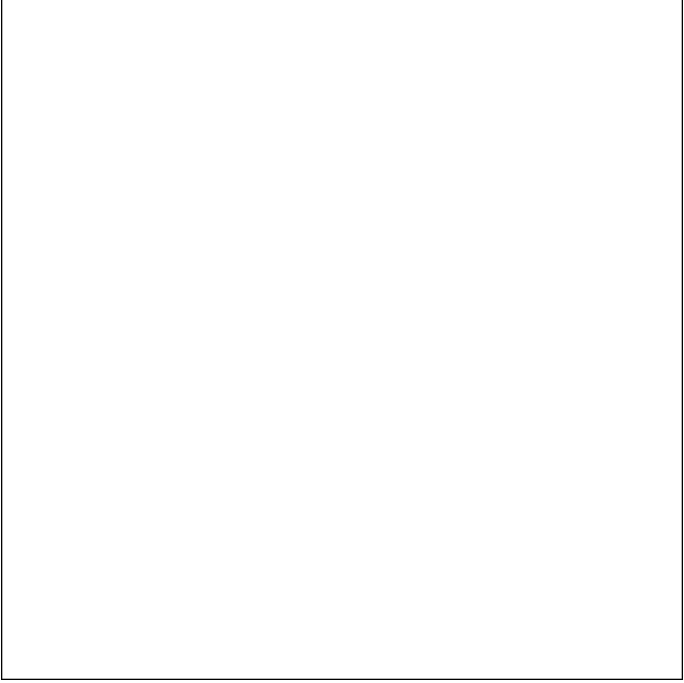
“Đi về thành phố! Đi về thành phố!
Đi về phía Tây!” Tôi nghe tiếng gọi
từ chiếc xe buýt tôi cần đi.



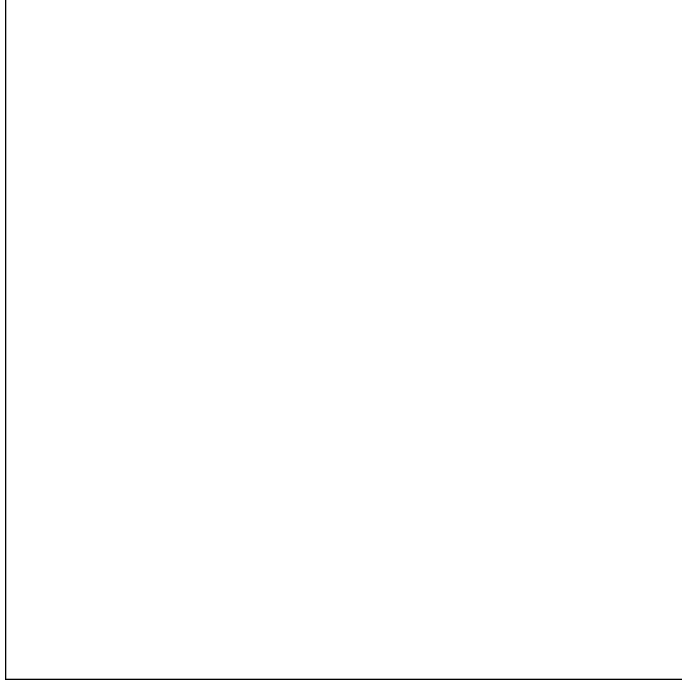
Xe đi thành phố đã gần đầy, nhưng nhiều người vẫn muốn lên. Vài người đã chất đồ vào gầm xe. Những người còn lại sử dụng ngăn để đồ phía trên ghế.



Chiếc buýt nhanh chóng đầy người, chuẩn bị đi về lại hướng Đông. Việc tôi cần làm bây giờ là tìm chú tôi thôi.



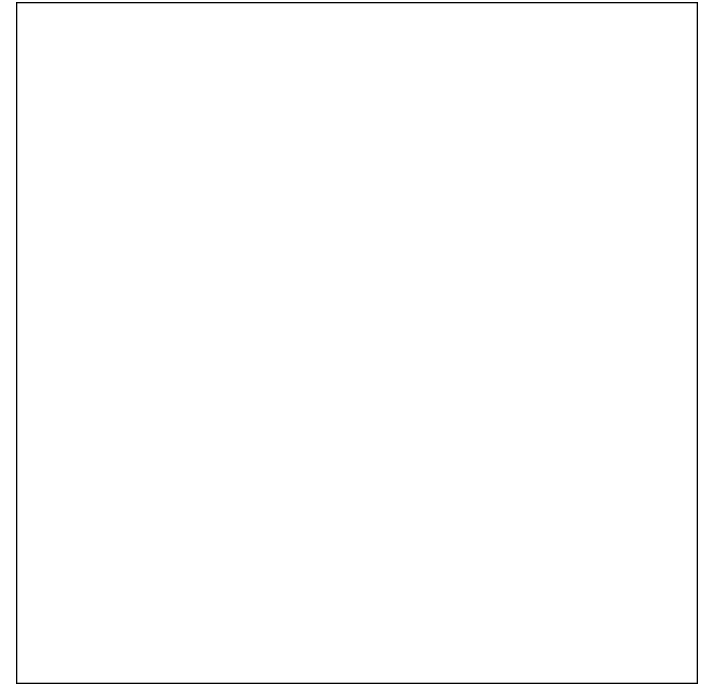
Những người hành khách mới đến
nằm chặt về trong tay, tìm chỗ để
ngồi. Nhưng người phụ nữ và trẻ
nhỏ đã yên vị.



Chín tiếng sau, tôi bắt đầu thấy tiếng
gọi khách cho chuyến đi trở về làng
tôi. Tôi nhanh chóng vác túi và ra
khỏi xe buýt.

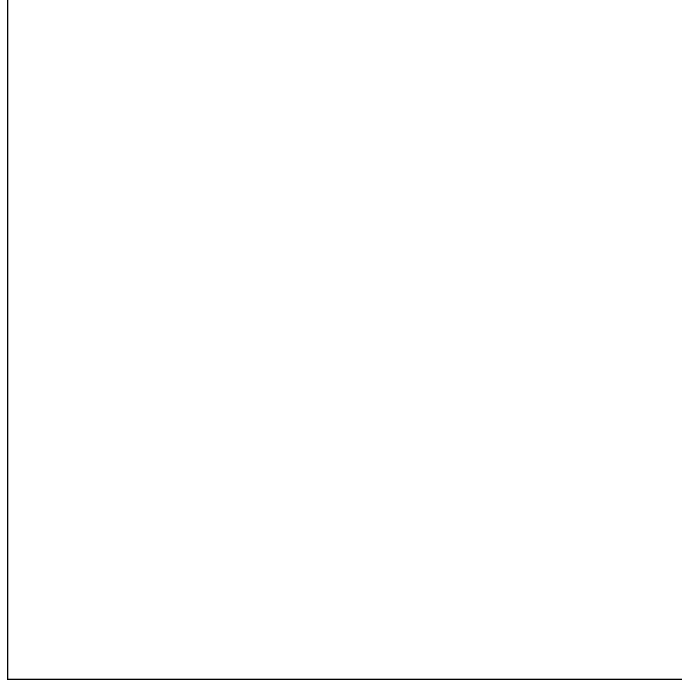


Tôi chen vào một chỗ gần cửa sổ.
Một người ngồi kế tôi giữ chặt chiếc
túi xanh của anh ta. Anh ta mang
đôi xăng đan cũ kĩ, một chiếc áo
khoác sần và anh trông không được
thoái mái lắm.

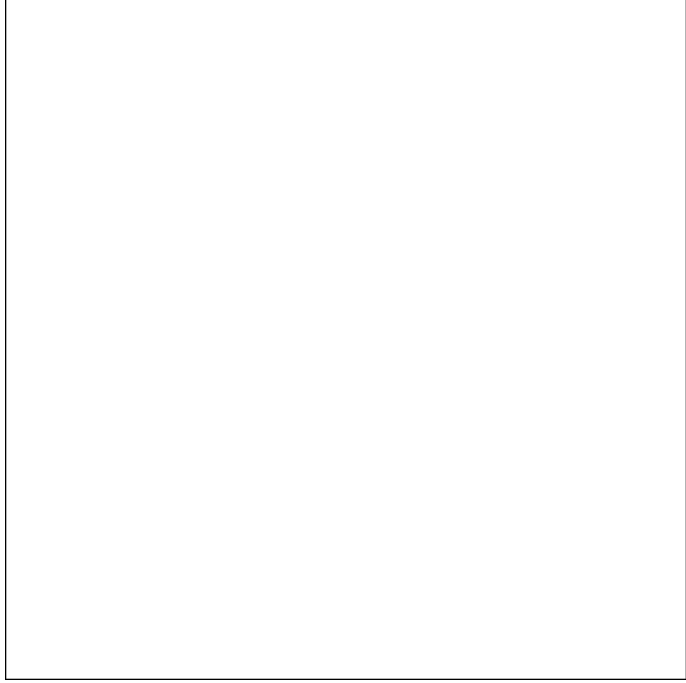


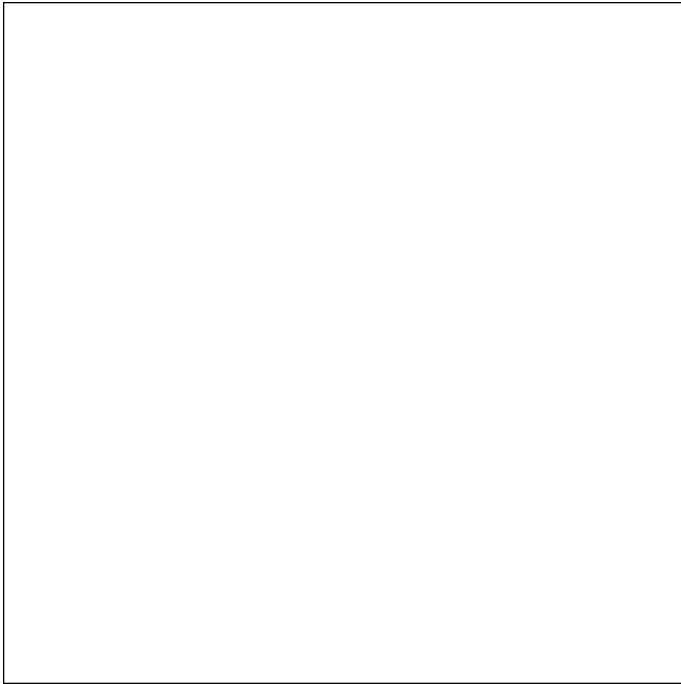
Trên đường đi, tôi cố nhớ nơi ở của
chú tôi ở thành phố. Tôi vẫn lắm
bấm địa chỉ trong giấc ngủ của tôi.

Nhưng tâm trí tôi hiện lên hình ảnh nhà tôi. Liệu mẹ tôi có ở? Nhưng con thỏ có bạn được không? Em trai tôi sẽ nhớ tưới cây chứ?

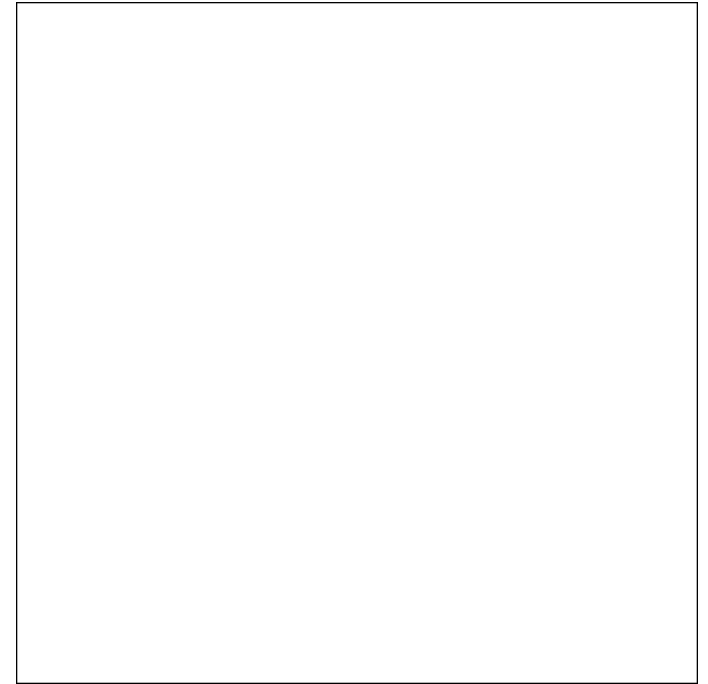


Tôi nhìn ra ngoài và nhận ra tôi đang rời khỏi làng, nơi tôi đã lớn lên. Tôi đang đi về phía thành phố lớn.



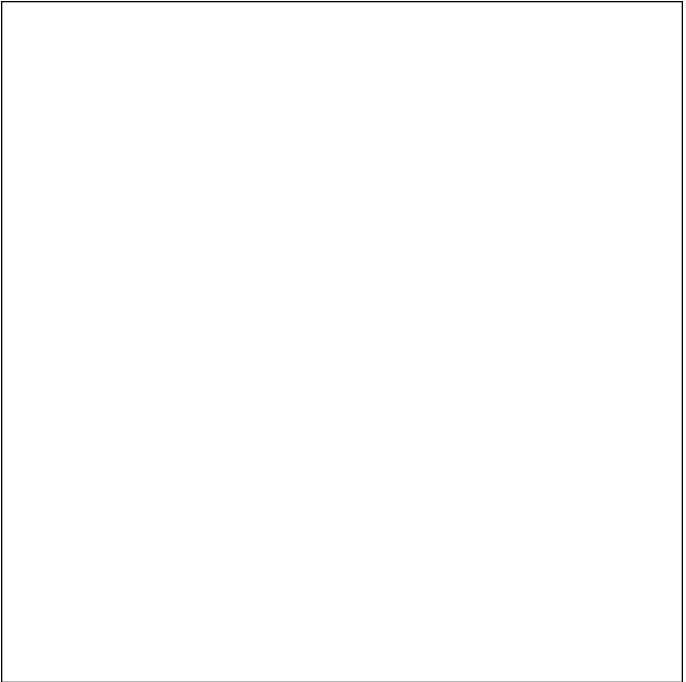


Mọi hành khách đã có được chỗ ngồi. Những người bán hàng rong chen chân lên xe để rao hàng, rao lên những thứ họ bán. Nghe thật vui tai.

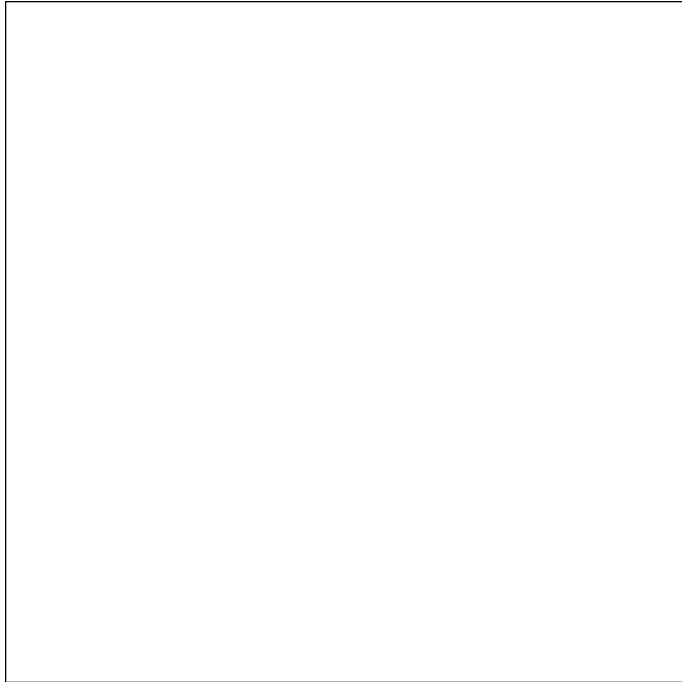


Xe trở nên nực hờn. Tôi nhắm tịt mắt, cố gắng đi ngủ.

Vài người hành khách mua nước và đồ ăn vặt. Nhưng người không có tiền, như tôi, thì ngồi yên.

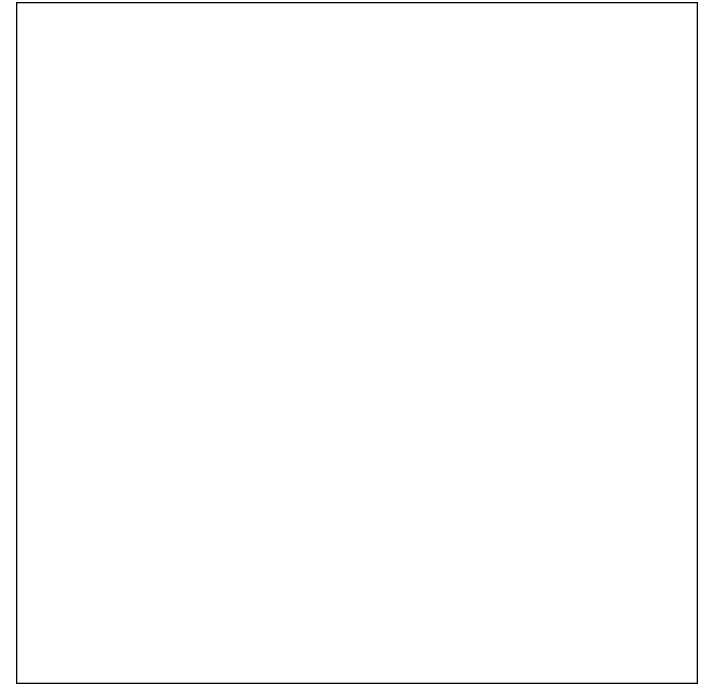


Khi xe rời khỏi bến đỗ, tôi nhìn ra cửa sổ, tự nhủ tôi khi nào tôi được về thăm làng tôi.





Tiếng còi xe cắt ngang mọi hoạt động, báo hiệu xe sắp chuyển bánh. Người soát vé bảo những người bán hàng rong ra khỏi xe.



Họ trả tiền thối cho khách và chen nhau đi ra khỏi xe. Vài người róng nán lại bán hàng.